

Af de aldeles usikre fordringer, væsentligst hidrørende fra personlige krav, som efter panternes salg, fallitboers slutning eller på lignende måde er blevet tilbage hos statskassens skyldnere, og som vel er ført til afgang på aktiverne i henhold til ovenstående bemyndigelse, men dog er blevet henstående inden linjen, kan sådanne poster efterhånden slettes, som, om de end ikke er forældede, har henstået i over 20 år, når det oplyses, at der ingen udsigt er til at erholde noget af tilgodehavendet; desuden kan der også inden de 20 års forløb afsluttes endelige overenskomster med sådanne skyldnere om deres gælds afgørelse imod en bestemt affindelsesum. Begge dele kan kun finde sted mod regnskabsmæssig forklaring ved statsregnskabet's aflæggelse.

Foranstående regler finder med de af forholdets natur flydende lempelser tilsvarende anvendelse på konfiskations- og tilbagebetalingskrav, der støttes på domme eller kendelser i medfør af L 259, 406, 499 og 500 1945 med senere tillægslove.

Såfremt den i medfør af de nævnte lovbestemmelser tilbagebetalingspligtiges forhold før og under besættelsen i særlig grad måtte tale derfor, eller den tilbagebetalingspligtiges indtægtsforhold og erhvervsøve er af en sådan beskaffenhed, at indbetalingen af tilbagebetalingsbeløbet vil hindre ham i at tjene til opretholdelse af en beskedent levevis for sig og sin familie, og han i øvrigt er i stand til at tilsvare sine gældsforpligtelser, kan finansministeren nedsætte eller eftergive statens tilbagebetalingskrav.

Nr. 51. ad 05.01.53.02. Tilskud.

Finansministeren bemyndiges til, når debitors økonomiske forhold taler derfor, og uden at det ved retsskridt behøver at være konstateret, at beløbet ikke kan inddrives, at nedsætte eller eftergive skyld til statskassen hidrørende fra a) de til søfolks pårørende i tidsrummet 1940–1945 ydede rentefri lån af statskassen, b) de søfarendes efterladte under krigen 1939–1945 ydede statskassen ydede forskudsstatninger eller i medfør af L 355 1945 tillagte forskudsstatninger, c) de enker efter danske fiskere, der efter 9. april 1940 er afgået ved døden i fremmed tjeneste, ydede rentefri lån af statskassen og de fiskeres pårørende ydede tilsvarende lån, d) de fiskeres pårørende under fiskerens fravær i allieret tjeneste ydede lån af statskassen samt e) de

vanskeligst stillede fiskere i henhold til bevilninger på tillægsbevillingsloven for 1951–52 § 26.I.G.I. og finansloven for 1952–53 § 26.I.G.I. af statskassen ydede driftslån.

Nr. 52.

Særskilt vederlæggelse på standardkonto 02. kan dyrtidsreguleres og reallønreguleres efter samme principper som gældende for tjenestemandslønninger.

Til særskilt vederlæggelse på standardkonto 02., hvoraf der ikke ydes en særlig feriegodtgørelse på 1½ pct. eller anden feriegodtgørelse, ydes et ferietillæg på 1 pct. af de i optjeningsåret oppebårne indkomstskattepligtige beløb excl. ferietillæg.

Til ikke-statsansatte formænd og sekretærer samt for medlemmer af kommissioner, nævn, råd, administrative udvalg o.lign. ydes godtgørelse for befordringsudgifter og for udgifter ved fraværelse fra hjemstedet efter samme regler som gældende for tjenestemænd i satsgruppe A.

Nr. 56.

Finansministeriet bemyndiges til i tilfælde, hvor honorarer og vederlag til tjenestemænd m.fl. for det med bestyrelse og revision af legater, fonds og pensionskasser forbundne arbejde er nedlagt i henhold til lønningsrådets skrivelse af 23. marts 1970, at træffe beslutning om, at de nedlagte honorarer og vederlag fremtidig skal indbetales til de enkelte ministerier til indtægt for statskassen.

Nr. 57.

Finansministeriet fastsætter efter indhentet udtalelse fra lønningsrådet de nærmere retningslinier for meddelelse af tjenestefrihed til organisationsarbejde for tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken, jfr. tjenestemandslovens § 58, stk. 2 og 4, samt tjenestemandspensionslovens § 4, stk. 5. Retningslinierne er tillige gældende for tjenestemandslignende ansatte i staten, folkeskolen og folkekirken samt ved statsunderstøttede tilskudsinstitutioner, for hvilke finansministeren i henhold til bekendtgørelse nr. 21 af 11. januar 1973 har kompetencen til at aftale, fastsætte eller godkende løn- og andre ansættelsesvilkår.

Nr. 58.

Finansministeriet bemyndiges til på grundlag af en rammeaftale med tjenestemændenes